

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 469/2018
26.04.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду 21К 8083/12 – Кв 1782/17 од 19.12.2017. године и Вишег суда у Београду Кж2 94/18 од 30.01.2018. године, у седници већа одржаној 26.04.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду 21К 8083/12 – Кв 1782/17 од 19.12.2017. године и Вишег суда у Београду Кж2 94/18 од 30.01.2018. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду 21К 8083/12 – Кв 1782/17 од 19.12.2017. године, одбачен је захтев осуђеног АА од 13.12.2017. године за понављање кривичног поступка, окончаног пресудом Првог основног суда у Београду 21К 8083/12 од 15.06.2015. године, правноснажном дана 15.06.2015. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 94/18 од 30.01.2018. године, одбијена је као неоснована жалба осуђеног АА, изјављена дана 19.01.2018. године, против решења Првог основног суда у Београду 21К 8083/12 – Кв 1782/17 од 19.12.2017. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је окривљени АА, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења и „дозволи понављање поступка“.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 3. истог члана предвиђено да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени АА лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости окривљеног АА, недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић